

[Clara Munck.]

Danmark igennem de senere år. Jeg skal ikke nævne alle tallene, men jeg kan påpege, at vi i Brønderslev, Ballerup og Lillemosegård her i Københavnsområdet og i Viborg har moderne plejehjem, hvor man ikke tilnærmelsesvis kender udgifter som dem, der her bliver tale om. Jeg har også kigget på statshospitalet i Glostrup; det er jo et meget moderne hospital, som vi alle kender. Også herude har der været tale om opførelse af sygeplejeskole, boliger og tunnelanlæg, og endelig er der her afsnit, der må siges at være betydelig mere udbygget, end vi vil få dem ved statshospitalet i Thorshavn. Ser vi på udgifterne i Glostrup, finder vi et beløb på ca. 90.000 kr. pr. seng, og ser vi på plejehjemsudgifterne, finder vi et beløb pr. sengeplads på fra 44.000 til 73.000 kr. Men her har vi et lovforslag, hvor den højtærede indenrigsminister anmoder om et beløb, der svarer til godt 190.000 kr. pr. sengeplads.

Jeg skal ikke komme ind på de enkelte områder, vi har drøftet i udvalget, og på hvilke det ville være rimeligt at spare. Vi har drøftet boligbyggeriet, og det er også blevet nævnt her i dag. Jeg vil dog gerne sige, at også udvalgsbehandlingen understregede, at boligbyggeriet ikke kun er et spørgsmål i relation til statshospitalet; det er en egentlig boligopgave, man igennem denne bevilling påtager sig. Vi havde ønsket, at den højtærede indenrigsminister havde følt sig foranlediget til at foreslå beløbsrammen nedsat eller i hvert fald finde en anden byrdefordeling. Det er ikke sket.

I denne forbindelse vil jeg gerne nævne, at jeg egentlig troede, der gjaldt samme lovgivning på Færøerne som i riget i det hele taget. Den højtærede boligminister har jo sørget for, at der ikke må bygges parcelhuse, der er større end 130 m². Men nu ser jeg altså, at staten må bygge parcelhuse på 160 m². Det skyldes måske, at forholdene er så forskellige her og på Færøerne, som vi gang på gang hører.

Vi har som sagt ikke ment at kunne godtage den høje udgift. Vi har heller ikke ment på grundlag af udvalgsbehandlingen at være i besiddelse af så mange enkeltheder vedrørende denne sag, at vi kunne pege på egentlige besparelsesområder. Derfor har vi stillet ændringsforslag om nedsættelse af beløbsrammen fra 34,4 mill. kr. til 28,8 mill. kr. Det har vi gjort på grundlag af de erfaringer, vi har indhøstet, og derigennem har vi givet den højtærede indenrigsminister en efter vor mening måske næsten for bred margen. Hvis vi tager anskaffelsesprisen for sengepladser på amts- sygehuset i Glostrup på 90.000 kr. og dertil lægger den fordyrelse, som den højtærede indenrigsminister siger man må regne med på Færøerne i forhold til priserne hernede, på 25 pct. samt — også efter den højtærede indenrigsministers udtalelser — regner med prisstigninger i tiden fra 1955 til 1962 på 30 pct., når vi op på et beløb på ca. 160.000 kr. Det er det beløb, vi foreslår, og et beløb, der vil medføre en samlet udgift på 28,8 mill. kr. Vi har ment at burde gå op til de 160.000 kr. pr. seng, uanset at vi selvfølgelig med stor interesse har læst den højtærede indenrigsministers cirkulære af 6. marts i år til kommunerne, hvor ministeren understreger, at det offentlige indtil videre må begrænse sine udgifter ikke blot til forbrug, men også til investering.

Vi har af hensyn til den særlige opgave på Færøerne, altså uanset denne henstilling, ment, at det var sagligt og forsvarligt at foreslå et beløb på 28,8 mill. kr. Vi vil gerne understrege, at vi fra konservativ side mener, at det er et fuldt ud sagligt forslag, vi har stillet. Vi mener altså, at vi ved dette ændringsforslag i ikke ringere grad end andre grupper her i tinget har understreget vor forståelse over for åndssvageforsorgens og sindssygeværnsproblemer og over for de særlige problemer, der på andre områder findes på Færøerne. Til gengæld mener vi også, at de millioner der skal anvendes, bør anvendes med eftertanke. Vi ved, at man i Thorshavn, selv